

זוהר היומי

זוהר בראשית – דף פ"א ע"א

פרשת לך לך

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (פ ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

דִּנְטָרִי תִרְעִי דְאֲנֹן חוֹמוֹת דְּכְתִיב, (ישעיה סב) עַל חוֹמוֹתֵיהּ יְרוּשָׁלַיִם הִפְקְדְתִּי שׁוֹמְרִים וְגו'. וּמִיכָאֵל כְּהֵנָּא רַבָּא עֲלָאָה מְכָלְהוּ נְטָרִי תִרְעִי דְאֲנֹן חוֹמוֹת.

תרגום לעברית

אם זכה אדם עולה הנשמה העליונה, ואם לא מסתלקים אותם דוברי הנשמה והרוח, ונשארת הנשמה העליונה והנפש השכלית, מה כתוב? (רות א) ותצא מן המקום אשר היתה שמה ושתי כלתיה עמה, ותאמר נעמי לכלתיה שבנה בנתי וגו', ותאמר רות אל תפגעי בי וגו', וערפה שבה לעמה ולאלהיה]. שנינו, עשה הקדוש ברוך הוא ירושלים של מעלה כמו ירושלים של מטה, בחומות ומגדלים ופתחים פתוחים, ואותן החומות ששם יש עליהם שומרים ששומרים את השערים של אותן החומות, שכתוב, (ישעיה סב) עַל חוֹמוֹתֵיהּ יְרוּשָׁלַיִם הִפְקְדְתִּי שׁוֹמְרִים וְגו'. וּמִיכָאֵל כְּהֵן גָּדוֹל עֲלִיּוֹן מְכָלָם, שׁוֹמֵר פְּתָחִים שֶׁל אֵלֹהֵי הַחוֹמוֹת.

נִשְׁמָ'ה (דאתקרי נעמ'') כִּד נִפְקֵת מִהָאֵי עֲלָמָא, אִי זָכָא עָאֵלָת בְּגִנְתָּא דְעֵדֶן דְּאֶרְעָא
 דְּנִטְע קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְרוּחִיָּהוֹן דְּצַדִּיקָיָא כְּגִוּוֹנָא דֶּהֱהוּא גִנְתָּא דְעֵדֶן דְּלַעֲלָא. וְתַמָּן
 כָּל צַדִּיקָיָא דְעֲלָמָא.

תרגום לעברית

הַנִּשְׁמָ'ה [שנקראת נעמ''], כְּשִׁיּוּצָאֵת מִן הָעוֹלָם הַזֶּה, אִם זֹכֶה - נִכְנָסֶת לְגֶן הָעֵדֶן שֶׁל
 הָאָרֶץ שֶׁנִּטְע הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא לְרוּחוֹת הַצַּדִּיקִים כְּמוֹ אוֹתוֹ גֵּן עֵדֶן שֶׁלְמַעֲלָה, וְשָׁם כָּל
 הַצַּדִּיקִים שֶׁל הָעוֹלָם.

טקסט הזוהר

וְכִד נִשְׁמָתָא נִפְקֵת מִהָאֵי עֲלָמָא, עָאֵלָת בְּמַעְרְתָא דְכַפְלָתָא דְתַמָּן אִיהִי פִתְחָא דְגֵן עֵדֶן.
 פְּגַעַת בְּאָדָם הָרֵאשׁוֹן וּבְאֲנוּן אַבְהֵן דְתַמָּן, אִי זָכָאֵת אִיהִי, חֲדָאן בָּהּ וּפִתְחִין לָהּ פִתְחִין
 וְעָאֵלָת. וְאִי לֹא דְחִיִּין לָהּ לְבָר. (וּמָה הִיא אִמְרָה כִּד דְחִיִּין לָהּ לְבָר (שִׁיר הַשִּׁירִים ג)
 מִצְאוּנִי הַשּׁוֹמְרִים וְגו' אֵזֶלֶת. לְבַתֵּר דְּאֵזֶלֶת תַּמָּן מִקְמִי דְאֵתִיא לְעֵלְמָא דָּא וִיהִיבֵת נֵר עַל
 רִישָׁיָהּ שְׁנֵאמֵר (אִיּוֹב כֹּט) בַּהֲלוּ נֵרוּ עָלַי רֵאשִׁי כָּל מָאן דְּחִזּוֹן לָהּ מִזְדַּעֲזָעִין וְאִמְרִי הַזֹּאת
 נַעֲמִי.

תרגום לעברית

וְכִשְׁהַנִּשְׁמָה יּוֹצֵאת מִן הָעוֹלָם הַזֶּה, נִכְנָסֶת לְמַעְרַת הַמְּכַפֵּלָה שֶׁשָּׁם הוּא פֶתַח גֵּן הָעֵדֶן.
 פּוֹגֶשֶׁת בְּאָדָם הָרֵאשׁוֹן וּבְאוֹתָם הָאֲבוֹת שֶׁשָּׁם. אִם הִיא זֹכֶה - שְׂמִיחִים בָּהּ וּפּוֹתְחִים לָהּ
 פִּתְחִים וְנִכְנָסֶת, וְאִם לֹא - דּוֹחִים אוֹתָהּ הַחוּצָה [וּמָה הִיא אוֹמֶרֶת כְּשֶׁדּוֹחִים אוֹתָהּ
 הַחוּצָה? (שִׁיר ג) מִצְאוּנִי הַשּׁוֹמְרִים וְגו', וְהוֹלֶכֶת, אַחֵר שֶׁהוֹלֶכֶת שָׁם מִלְּפָנֶי שְׁבָאָה
 לְעוֹלָם הַזֶּה וְנִתּוֹן נֵר עַל רֵאשׁוֹ, שְׁנֵאמֵר (אִיּוֹב כֹּט) בַּהֲלוּ נֵרוּ עָלַי רֵאשִׁי, כָּל מִי שְׁרוּאִים
 אוֹתָהּ מִזְדַּעֲזָעִים וְאוֹמְרִים הַזֹּאת נַעֲמִי?]

אתיבת היא ואמרה (רות א) אל תקראנה לי נזעמי קראן לי מרה וגו'. אני מלאה הלכתי בהוא אתר וריקם השיבני יי בלא תורה ובלא מעשים טובים דאעיל לי בגופא בישא למה תקראנה לי נעמי ויי ענה בי). ואי ז זכאת עיילת לגנתא דעדן, כיון דעיילת יתבא תמן בגנתא (אזדוגת באלימלך דא מחלון דדא רוח אזדוג ברות דדא נפש השכלית) ואתלבשו (ד'א ואתלבשת) תמן בלבושא דדיקנא דהאי עלמא ואתעדנת תמן.

תרגום לעברית

[היא משיבה ואומרת, (רות א) אל תקראנה לי נעמי קראן לי מרא וגו', אני מלאה הלכתי באותו מקום, וריקם השיבני ה' בלי תורה וכלי מעשים טובים, שהכניס אותי לגוף רע, למה תקראנה לי נעמי וה' ענה בי]. ואם זוכה, נכנסת לגן עדן. כיון שנכנסת, יושבת שם בגן [מזדוגת עם אלימלך, זה מחלון, שזה הרוח מזדוג עם רות, שזו הנפש השכלית] והתלבשו [ד'א ומתלבשת] שם בלבוש של הדמות של העולם הזה ושם מתעדנת.

טקסט הזוהר

סתרא דסתרינן לחכימי לבא אתמסר. (ארבע) תלת דרגין אנון דאחידן דא בדא, ואלין אנון נפש (נשמתא לנשמתא נשמתא עלאה דאתקרי יו'ד) רוי'ח ונשמה. (נפ'ש) נפש איהו חילא דגופא אתבני מניה. דכד בר נש אתער בהאי עלמא לאזדוגא בנוקביה כל שיפיי מסתכמי (נ'א מתכנשי) ומתתקני לאתהנאה (לנשמה) תמן, ויהוא נפש ורעותא דיליה אסתפם ביה בהוא עובדא (ממש) ומשיה ליה להוא נפש ואעיל ליה תמן בהוא זרעא דאושיד.

סֵתֶר הַסִּתְרִים נִמְסָר לְחֻכְמֵי הָלֵב. [ארבע] שֶׁל דְּרָגוֹת הֵן שְׁאֲחוּזוֹת זוּ בְּזוּ, וְאֵלוּ הֵן נִפְשׁ [נשמה לנשמה, הנשמה העליונה שנקראת יו"ד] רו"ח וּנְשָׁמָה. [נפ"ש] הַנִּפְשׁ הִיא הַכֹּחַ שֶׁהַגּוּף נִבְנָה מִמֶּנּוּ. שְׂכָאֲשֶׁר הָאָדָם מִתְעוֹרֵר בְּעוֹלָם הַזֶּה לְהִזְדוּג עִם נִקְבָּתוֹ, כָּל אִיבָרָיו מְסֻכָּיִמִים [נ"א: מתכנסים] וְנִתְקַנִּים לְהִנּוֹת [לנשמה] שָׁם, וְאוֹתָהּ הַנִּפְשׁ וְהַרְצוֹן שֶׁלּוֹ מְסֻכִּים עִם אוֹתוֹ הַמַּעֲשֶׂה [ממש], וּמוֹשֵׁךְ אֶת אוֹתָהּ הַנִּפְשׁ וּמְכַנֵּס אוֹתָהּ שָׁם בְּאוֹתוֹ הַזֶּרַע שְׁשׁוּפָהּ.

טקסט הזוהר

וּמִגּוֹ רְעוּתָא וּמִשִּׁיכּוֹ דְּנִפְשָׁא דְּמִשְׁיכּוֹ תַּמָּן, אֶתְמַשְׁךְ חֵילָא אוֹחְרָא תַּמָּן מֵאֲנוּן דְּרַגִּין דְּאֶתְקִירוּן אִישִׁי"ם, וְעָאֵל כָּלָא בְּמִשְׁיכּוֹ דֶּהֱהוּא זִרְעָא, וְאֶתְבְּנִי מִנִּיהּ גּוּפָא. וְדָא אִיהוּ חֵילָא קְדָמָא תַּתְּאָה דְּאֲנוּן (ארבע) תֵּלֵת.

תרגום לעברית

וּמִתּוֹךְ רְצוֹן וְהַמְשָׁכַת הַנִּפְשׁ שְׁמוּשָׁה לְשָׁם, נִמְשָׁךְ כֹּחַ אַחֵר לְשָׁם מֵאוֹתָן הַדְּרָגוֹת שֶׁנִּקְרְאוֹת אִישִׁי"ם, וְהַכֹּל נִכְנָס בְּמִשְׁיַכְתּוֹ הַזֶּרַע הַהוּא וְנִבְנָה מִמֶּנּוּ הַגּוּף. וְזֶהוּ הַכֹּחַ הָרָאשׁוֹן הַתַּחְתּוֹן שֶׁל אוֹתָם [ארבע] שֶׁלֹּשׁ.

טקסט הזוהר

וּבְגִין דֶּהֱאִי (נשמתא לנשמתא) נִפְשׁ אֶקְרִיב בְּדִבְקוּתָא וִיסוּדָא דְּגוּפָא, קְרַבְנָא דְּאֶתְקִרִיב לְכַפְרָא עַל נִשְׁמָתָא אֶתִּיהִיבַת חוּלְקָא לְאֲנוּן דְּרַגִּין דְּאִישִׁי"ם (דאֶתְקִירוּן רוּחַ וּנְפֶשׁ הַשְּׂכֵלִית) בְּגִין דְּמִשְׁיכּוֹ דְּחוּלְקָא דֶּהֱהוּא (נשמה) נִפְשׁ אֶתִּי מִנִּיהּ. וְהִינּוּ דְּכִתִּיב אֶת קְרַבְנֵי לְחָמִי לְאִשִּׁי (מהו לחמי לאשי דיהיב מזונא לאשי ודא הוא שפּע מאור דאנון מתהנן מזיו השכינה) בְּגִין דֶּהֱהוּא כַּפְרָה דְּנִפְשׁ נְטָלִי חוּלְקִיהוּן. וְכַד מִית פֶּר נֶשׁ כְּהִיא עֲלָמָא, הִיא נִפְשׁ לָא אֶתְעִידִי מִן קַבְרָא לְעֲלָמִין, וּבְחֵילָא דָּא יִדְעִי מִתִּיבָא וּמִשְׁתַּעֲוִי דָּא עִם דָּא.

ומשום ש את [נשמה לנשמה] הנפש נקרכת בדבקות והיסוד של הגוף, הקרפן שנקרב לכפר על הנשמה נתן חלק לאותם הדרגות של אישי'ם [שנקראו רוח ונפש השכלית], משום שמשרכת החלק של אותה [נשמה] הנפש באה מהם. והינו שפתוב את קרפני לחמי לאשי [מהו לחמי לאשי? שנותן מזון לאשי, וזהו שפע מאור שהם נהנים מזיו השכינה], משום שהואא כפרת הנפש נוטלים חלקם. וכשמת אדם בעולם הזה, אותה הנפש לא זזה מן הקבר לעולמים, ובכח הזה יודעים המתים ומספרים זה עם זה.

טקסט הזוהר

רוח איהו דמקיים לנפש בהאי עלמא. ואיהו משיכו דאתערוותא דנוקבא לגבי דכורא כד אנון בתיאובתא חדא. וכדין אתערת לגבי דכורא בתיאובתא דילה, להאי רוח כגוונא דנוקבא לגבי דלתתא אשדיאת זרעא בתיאובתא לגבי דכורא. וסתרא דא (כד אשדיאת שפע בתיאובתא לגבי נוקבא והכא רזא) (קהלת יב) והרוח תשוב אל האלהים אשר נתנה. והאי רוי'ח (ונפ' ש ונשמ'ה ונשמת'א לנשמתא כד) נפקא מהאי עלמא (ואתפרשת מנפש) (אתפרשן י'ה אסתלק לגנתא דעדן בשמיא עלאה ומתלבש בדיוקנא עלאה מרקמא בכל גוונין) עאל לגנתא דעדן דבהאי עלמא (תתאה), ואתלבש תמן גו אורא דגנתא כמה דמתלבשי מלאכי עלאי כד נחתין להאי עלמא. בגין דאנון מההוא רוח הוו דכתיב, (תהלים קד) עושה מלאכיו רוחות וגו'.

תרגום לעברית

הרוח היא שמקימת את הנפש בעולם הזה, והיא משיכת התעוררות הנקבה לזכר כשהם בתשוקה אחת. ואז מתעוררת לזכר בתשוקתה לרוח הזו כמו שהנקבה כלפי מטה שופכת זרע בתשוקה אל הזכר. והסתר הזה [כשנשפך שפע בתשוקה לנקבה, וכאן סוד] (קהלת יב) והרוח תשוב אל האלהים אשר נתנה. והרוי'ח הזו [ונפ' ש ונשמ'ה ונשמת'א לנשמתא כד], כשיוצאת מן העולם הזה ונפרדת מן הנפש [נפרדים

י"ה מסתלק לגן עדן בשמים העליונים, ומתלבש בדמות עליונה מרקמת מכל הגונים]
נכנס לגן העדן שבעולם הזה [התחתון], ומתלבש שם בתוך האויר של הגן כמו
שמתלבשים המלאכים העליונים כשיוֹרְדִים לעולם הזה, משום שהם מאותה הרוח היו,
שכתוב (תהלים קד) עֲשֵׂה מְלָאכֶיךָ רוּחוֹת וְגו'.

טקסט הזוהר

אוף הכי רוחא מתלבש בגן עדן דארעא בדיוקנא דהאי עלמא ותמן אתעדנת בכל
עדונין, בגן עדן דא אית ציורין ודיוקנין דהאי עלמא. ואית ציורין ודיוקנין דעלמא
עלאה, ותמן כל אנון צדיקייא אזלין ומתעדנין תמן, וכריש ירחי ושפתי אנון בעאן
לסלקא לעילא. (דיוקנא דא מרו"ח וא"ש דבהאי עלמא ובדיוקנא דא אתעדנו בכל
עדונין ובכל זמנ"י וירח"י ושבת"י אסתלקו רו"ח ונפ"ש ומתפשטי מהאי גופא
ומתלבשי בדיוקנא עלאה בגן עדן דלעילא מרקמא בכל גוויין. באן אתר הוא י"ה
בלבושא דיליה ואזדוגו כחדא ידו"ד ואנון נהנין מאור השכינה) ובמציעות גנתא אית
עמודא חדא מרקמא בכל גוויין. וההוא רוח כד בעא לסלקא, אתפשט תמן מההוא
לבושא (ונפשא אשתארת תמן בגופא) ועאל גו ההוא עמודא (וסלקת) וסליק לעילא גו
ההוא אתר דנפקת מניה, כדכתיב והרוח תשוב וגו'.

תרגום לעברית

אף כף הרוח מתלבשת בגן העדן של הארץ בדמות העולם הזה, ושם מתעדנת בכל
העדונים. בגן העדן הזה יש ציורים ודמיות של העולם הזה, ויש ציורים ודמיות של
העולם העליון, ושם כל אותם הצדיקים הולכים ומתעדנים שם. ובראשי חידשים
ושפלות הם רוצים לעלות למעלה [הדמות הזו מרו"ח וא"ש של העולם הזה, ובדמות
הזו מתעדנים בכל העדונים, ובכל המועדי"ם והחדשי"ם והשבתו"ת מסתלקים
הרו"ח והנפ"ש ומתפשטים מהגוף הזה ומתלבשים בדמות עליונה בגן העדן שלמעלה
מרקם בכל הגונים, באיזה מקום הוא י"ה? בלבושו, ומזדוגים יחד יהו"ה, והם נהנים

מאור השכינה]. ובאמצע הגן יש עמוד אחד מרקם בכל הגונים, וכשאותה הרוח פאשר רוצה לעלות, מתפשטת שם מהלבוש ההוא [והנפש נשארת שם בגוף] ונכנסת לתוך אותו העמוד [ועולה] ועולה למעלה לתוך אותו המקום שיצאה ממנו, כפתוב והרוח תשוב וגו'.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (פ"א ע"ב) ♦

טקסט הזהור

ונטיל לה מיכאל כהנא רבא ומקריב לה קרבן בוסמין קמי קודשא בריה הוא, (ואתת) ויתבא תמן ומתעדנא בההוא צרורא דחיי (ישעיה סד) דעין לא ראתה אלהים זולתה וגו'. לבתר

תרגום לעברית

ונוטל אותה מיכאל הכהן הגדול, ומקריב אותה קרבן בשמים לפני הקדוש ברוך הוא, [ובאה] ויושבת שם, ומתעדנת באותו צרור החיים, (ישעיה סד) שעין לא ראתה אלהים זולתה וגו'. אחר כך יורדת לתוך הגן של הארץ ומתעדנת בכל העדונים, ומתלבשת בלבוש ההוא [ומזדוגת עם נפשו], ויושבת שם בעטור של אחד פי שנים מכמה שהיתה בראשונה. [וזהו בחל, ועולה לישיבות של גן העדן ומתעסקת בתורה, ובכל ראשי חדשים ומועדים ושבתות יורדת להזדוג עם הנפש].

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.